

De på nuværende tidspunkt foreliggende oplysninger viser, at olieprisstigningerne – først og fremmest på raffinerede produkter – er kommet hurtigere end forudsat i oversigten, hvilket naturligvis vil indebære en tendens til forøget underskud for året som helhed. Det er imidlertid ikke muligt på basis af de oplysninger, der foreligger, at foretage en realistisk revision af betalingsbalanceskønnet som følge af olieprisudviklingen, hvortil kommer den usikkerhed, der knytter sig til OPEC-landenes fremtidige prispolitik.

Til belysning af størrelsesordenen skal oplyses, at f. eks. en yderligere 10 pct.s forøgelse af energipriserne umiddelbart vil belaste betalingsbalancen med ca. 1 mia kr. årligt ved uændrede importmængder (netto) af energi. Hvilke betalingsbalancemæssige virkninger en sådan yderligere prisstigning vil få via sine påvirkninger af energiforbruget og den økonomiske aktivitet her i landet samt på det internationale konjunkturklima, kan ikke vurderes med rimelig sikkerhed på nuværende tidspunkt.

Spørgsmål 19:

Hvad er grunden til, at lønstigningen i den periode, hvor overenskomstloven af 15. april 1977 har været gældende, ikke har holdt sig inden for de 6 pct. årligt, som regeringen forsikrede folketinget om, da dette i april 1977 behandlede forslaget til nævnte overenskomstlov, og hvordan specificeres overskridelserne af denne procentramme?

Spørgsmålet er besvaret sammen med spørgsmål 28, hvortil henvises.

Spørgsmål 20:

Hvor meget mindre skulle den danske lønstigningstakt have været i hvert af de seneste 15 år, for at en klar forbedring af den danske konkurrenceevne over for udlandet er opnået?

Svar:

Som det fremgår af svaret på spørgsmål 5 (bil. 25) er forskydninger i konkurrenceevnen

et resultat af udviklingen i en lang række faktorer, herunder lønudviklingen. Det er derfor ikke muligt mere præcist at vurdere, hvorledes et ændret forløb i en enkelt af disse faktorer isoleret vil påvirke konkurrenceevnen. Det er dog klart, at det er et vigtigt element i en konkurrencestyrkende politik at få bremset væksten i lønomkostningerne og at sikre, at disse ikke stiger stærkere end i de lande, vi konkurrerer med. Det må vurderes, at der gennem de forslag, der er fremlagt, er skabt mulighed for en dæmpning af omkostningsopgangen i løbet af de kommende 2 år. Af mindst lige så stor betydning er, at den hidtidige gunstige produktivitetsudvikling fortsætter. Dette er søgt tilgodeset gennem den række af investeringsstimulerende foranstaltninger, der er gennemført i de senere år. Hvor hurtigt samspillet mellem lønudvikling og produktivitetsudvikling vil slå igennem på betalingsbalancestillingen, kan ikke vurderes med rimelig sikkerhed. Det er derfor heller ikke muligt at give en mere præcis vurdering af, hvilket økonomisk forløb man ville have haft ved et andet lønforløb i den foregående periode. Det bør her anføres, at valutakursudviklingen, der også øver indflydelse på konkurrencestillingen, da givetvis ville have været anderledes¹⁾.

Spørgsmål 21:

Hvilken årlig lønstigningstakt forventes i de næste 2 år i Sverige, Norge, Finland, USA, Japan og de otte andre EF-lande? Hvilke øvrige oplysninger ligger til grund for regeringens opfattelse af, at de af regeringen fremsatte lovforslag nr. L 196 – L 202 vil sikre, at konkurrenceevnen over for udlandet fastholdes?

Svar:

På basis af nationale skøn og overslag fra internationale organisationer er i nedenstående tabel angivet en samlet oversigt over den forventede stigningstakt (fra 1978 til 1979) i industriarbejdernes gennemsnitlige timefortjeneste for Sverige, Norge, Finland, USA, Japan samt de øvrige EF-lande bortset fra Luxembourg. På indeværende tidspunkt fore-

¹⁾ Ovennævnte svar er også besvarelse af spørgsmål 18 og 20 til arbejdsministeren, jfr. bilag 2.